

den, og saa bør man ikke i Kontorerne regne med den sidste Procent og sige, at den maa ikke anvendes til Fremstilling af Sprit, selv om man derved faar Sprit til Dækning af det industrielle Behov. Jeg vil derfor advare mod denne Disposition, som jeg tror er uklog, og som jeg ikke tror fører til noget.

Den højtærede Finansminister har udtalt, at der var ingen Betænkeligheder ved at lade Spritten gaa ud til Forbrugerne paa Erklæringer om Anvendelsen, fordi Befolkningen ikke er forbrydersk. Nej, det er den ikke, deri er jeg enig med den ærede Finansminister, men der er i den danske Befolkning som i enhver anden Befolkning lidt af alt. Der er desværre ogsaa Forbrydere. Naa, dem kan vi i denne Sammenhæng vel nok se bort fra, fordi de under alle Omstændigheder ikke vil respektere Loven. Men desuden er der Mennesker, som ikke kender alle Lovbestemmelser, og jeg gad vide, hvor mange Mennesker der i det hele findes i Landet, som for Tiden kender Lovreglerne og Bestemmelserne om Varers Køb, Salg og Anvendelse. Jeg ved, at vi, der har siddet i den overordentlige Kommission, adskillige Gange har sagt til hverandre: Gudskelov, at vi ikke skal eksamineres i disse Lovregler, for der er neppe nogen af os, der var i Stand til at bestaa en saadan Eksamen — maaske Formanden og et enkelt andet Medlem undtaget. Hvorledes skal det da gaa andre stakkels dødelige? Ja, hvis selve den højtærede Finansminister skulde eksamineres i de Lovbestemmelser, der nu eksisterer for Anvendelse af Varer, Priser o. s. v., er jeg ikke sikker paa, at han trods sin overordentlige Begavelse og sit skarpe Vid ikke vilde falde uhjælpelig igennem. Jeg finder det derfor fuldt ud forstaaeligt, at et stort Antal Mennesker vil have Vanskelighed ved at faa ind i deres Hoved, at naar de nu har erhvervet en Flaske Sprit til den dyre Pris, de har maattet betale, maa de dog ikke anvende den til det, man ellers kan anvende den til i sit Hjem eller sit Værksted. Og jeg tror ikke, det kan nytte, man staar op her og højtideligt siger: Den danske Befolkning er en ædel Befolkning, saa der er ikke nogen Fare for, at der skal ske noget lovstridigt, og naar nogen har underskrevet en Erklæring, kan man være sikker paa, at aldrig noget Menneske vil gaa udenom den. Jeg tror, det vilde være meget klogere, at man sagde: Lad os ikke lave vore Lovbestemmelser saadan, at de demoraliserer Befolkningen. Og vi har

mange af den Slags. Der er en livlig Oplosning i mange Begreber, Der er Partier her i Landet, der glæder sig derover. Der er dem, der synes, det er heldigt, at de gamle Begreber forsvinder, saa der bliver Basis for nye. Det er en Tid, hvor netop de Foranstaltninger, som træffes — og mange af dem maa maaske træffes af Administrationen —, opløser de gamle Begreber om, hvad der er Lov og Ret i Handel og Vandel, og fører til, at der rundt om sættes andre i Stedet. Og en Foranstaltning som denne vilde netop høre til den Art. Derfor advarer jeg imod den.

Nu siger den højtærede Finansminister: Man skal ikke være bange for at give mig denne Magt, for den er kun meget ringe i Sammenligning med den Magt, der er givet mig i Forvejen. Ja, det er vist meget rigtigt. Den højtærede Minister sidder vist med overordentlig stor Magt, men jeg har den Tro om den højtærede Finansminister, at han ikke netop nyder denne Magt. Det maa være overmaade vanskeligt at skulle træffe saa vidtløftige Afgørelser og at skulle være fuldkommen klar over, hvilke Industrier og hvilke Haandværk der nu kan taale denne Skat, og hvilke ikke. Jeg synes, det maatte være en stor Beroligelse for den højtærede Finansministers utvivlsomt fintmærkende Samvittighed, hvis han blev befriet for det Ansvar og ikke fik nogen yderligere Magt, som dog, jeg vil ikke sige frister til Misbrug, men som det er vanskeligt at bruge, uden at der af og til sniger sig Misbrug ind selv for den klogeste og bedste.

Naar den højtærede Minister saa har talt om mit Parti og har sagt, at denne hans Magt er ikke noget i Sammenligning med den Magt, som det Parti, jeg tidligere tilhørte, har brugt, maa jeg svare, at dette rammer ikke mig. Jeg har aldrig været Rigsdagsmand af Højre, og jeg har aldrig stemt paa nogen Rigsdagsmand af hint Højre. Jeg hører til det konservative Folkeparti, og jeg agter ikke at tage Ansvaret for det, der er sket i Rigsdagen i de mange Aar, den højtærede Finansminister har siddet her. Jeg vil ikke tage Ansvaret for, hverken hvad Højre har gjort, eller hvad det Parti har gjort, som den højtærede Finansminister hører til. Det er Forhold, som ikke vedkommer mig det allermindste.

Med Hensyn til Beregningerne siger den højtærede Finansminister: Der er ingen Tvivl om, at mine Beregninger vil slaa til, det skal nok vise sig, at jeg faar de 3 $\frac{1}{2}$ Mill. Kr., jeg har paaregnet. Det er et Standpunkt, som jeg forstaar, men der